

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Homiliarium Pauli Diaconi - Cod. Aug. perg. 19

Paulus <Diaconus>

[S.l.], [9. Jh.]

In festiuitate martyrum: beatus Leo papa: sermo de octo beatitudinibus

[urn:nbn:de:bsz:31-6704](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-6704)

Quia ne punire peccatores de
beat. rogari uult & ipse qui
iudicat. Vnde & tam lon
go tempore comminatur iram.
& tamen misericorditer expec
tat. Sic autem nos & miseri
cordia eius resoueat. ut nullo
modo negligenter reddat.
sic peccata nostra perturbent.
ut mens in desperationem non
proruat. Quia & si praesu
mentes metuumus. & metu
entes speramus. aeternum
regnum citius adepturi sumus.
per eum qui uiuit & regnat
dñs cum patre in unitate sp̄s sc̄i.
per om̄a sc̄la seculorum. Am̄.

**ITEM INFESTIVITAE
MARTYRIUM.**

**SERMO BEATI LEONIS
PAPAE DE OCTO BEATI
TUDINIBVS.**

DEDICANTE
dilectissimi dño
ih̄u xp̄o euange
lium regni. & di
uersos per totam
galileam curante languores.
in omnem terram se uisum
eius fama diffuderat. & mul
tae ex uniuersa iudea turbae
ad caelestem medicum conflu
ebant. Quia enim tarda est
humanae ignorantiae fides.

ad credenda quae non uideantur
& speranda quae nesciuntur. oportebat
diuina eruditione firmari
corporis beneficiis. & ui
sibilibus miraculis incitari. &
cuius tam benignam experie
bantur potentiam. non ambi
gerent salutarem esse doctri
nam. Vt ergo exteriores me
de las dñs ad remedia interi
ora transferret. & post sanita
tem corporum. curationem o
pereretur animarum. segre
gatur ac circumstantibus turbis.
secessum uicini montis ascendit.

Aduocatis apostolis quos subli
mioribus institutis ab edito
misticis sedis imbueret. & ipsa
loci atq; operis qualitate.
significans se esse. qui moysi sen
quondam suo fuisse dignatur
alloquio. Illic quidem ter
ribiliore iustitia. hic autem
sacratiore clementia. ut im
pleretur quod fuerat prophe
tae hieremiae promissum di
centis. Ecce dies ueniunt
dicit dñs. & disponam domum
israhel; post dies illos dicit dñs
dabo leges meas in sensu ipso
rum. & in corde ipsorum scri
bam eas. Qui ergo locutus
fuerat moysi. locutus est & a
postolis. & in cordibus ipsorum

uelox scribentis uerbi manus.
nouitamenti decreta con
debat. Nulla ut quondam
circumfusa nubium crassitu
dine. neq. per terribiles so
nos atq. fulgores. populo ab
accessu montis absterrito.
sed patente ad aures circum
stantium tranquillitate con
loqui. ut per gratiae leni
tatem. re moueretur legis
asperitas. & sp̄ adoptionis
auferretur formidinem serui
tutis. Qualis igitur doc
trina sit xpi. sacrae ipsius sen
tentiae protestantur. ut qui
ad aeternam beatitudinem
peruenire desiderant. gradus
felicissimae ascensionis agnos
cant. **B**eati inquit paupe
res sp̄. quo ipsorum est reg
num caelorum. **O**e quibus
pauperibus ueritas loqueretur.
forte esse ambiguum. si dicens
beati pauperes. nihil adderet
de intellegenda pauperum
qualitate. & sufficere uideretur
ad promerendum regnum
caelorum. ea sola inopie
quam multi subdura & graui
necessitate patiuntur.
Sed cum ait. beati pauperes sp̄.
ostendit eis regnum caelorum
tribuendum. quos humilitas

commendat animorum. ma
gis quam indigentia facultatu.
Dubitari autem non potest. quod
humilitatis istius bonum. fa
cilius pauperes quam diuites
adsequantur. dum & illis in te
nuitate amica est mansuetudo.
& istis in diuitis familiaris ela
tio. **V**erum tamen & im
plerisq. diuitibus inuenitur
hic animus. qui abundantia
sua non ad tumorem super
biae. sed ad opera benignitatis
utatur. idq. pro lucrif maxi
mis numeris. quod ad rele
uandam miseriam alieni la
boris impenderit. **O**mn
generi atq. ordini hominum
datur in hac uirtute consoli
um. qui possunt esse propositio
pares. & impares censu.

Nec inter est quantum sint uer
rena facultate dissimiles. qui
in spiritalibus bonis inueniun
tur aequales. **B**eata igitur
illa paupertas. quae rerum
temporalium amore non capi
tur. nec mundi opibus augeri
appetit. sed caelestibus bonis
ditescere concupiscit.

Huius nobis magnanimae pau
peritatis exemplum. primi post
dn̄m apostoli praebuerunt.
qui omnia sua. sine differentia

relinquentes. aduocem caelestis magistri. a captura piscium. in piscatores hominum alacri conuersione mutati sunt.

Et multos sui similes. fidei suae imitatione fecerunt. quando illis primitiuis ecclesiae unum cor omnium. & anima erat una credentium. Qui uniuersis rebus suis possessionibusque distractis. per deuotissimam paupertatem. bonis ditabantur aeternis. Et ex apostolica praedicatione gaudebant. nihil habere de mundo. & omnia possidere cum xpo.

Hinc beatus apostolus petrus. cum ascendens ad templum a clauo elemosinam posceretur. argentum inquit & aurum non est mihi. quod autem habeo hoc tibi do. In nomine ihu xpi nazareni. surge & ambula. Quid hac humilitate sublimius. quid hac paupertate locupletius. non habet praesidia pecuniae. sed habet dona naturae. Quem debilem edidit mater ex utero. sanum petrus fecit & uerbo. Et qui imaginem caesaris in nummo non dedit. imaginem xpi in homine reformauit.

Huius autem thesauri opibus.

non solum ille adiutus est cui gressus est redditus. sed & iam quinq; milia uirorum quae tunc ad exhortationem apostoli. ob eiusdem curationis mirationisq; miraculum crediderunt. Et ille pauper qui non habebat quod praesentari darat. tantam dedit diuinae gratiae largitatem. ut quem admodum unum hominem redintegrat in pedibus. sic tot milia credentium sanat & in cordibus. faceret & eos in xpo alacres. quos in iudaica perfidia inuenerat claudicantes.

Post praedicationem huius felicissime paupertatis. addidit dominus dicens. Beati qui lugent. quo ipsi consolabuntur.

Luctus hic dilectissimi cui consolatio aeterna promittitur. non est cum huius mundi affectione communis. Nec beatum quemquam faciunt ista lamenta. quae ceteris humani generis deploratione funduntur. Alia ratio est sanctorum gemituum. alia beatorum causa lacrimarum. Religiosa tristitia. aut alienum peccatum luget. aut proprium. Nec de hoc dolent quod diuina iustitia agitur. sed de eo merentur quod

humana iniquitate committi-
tur. Vbi magis plangendus
est faciens maligna. quam pa-
tiens. Quia iniustum malitia
sua dimergit ad poenam. ius-
tum autem tolerantia ducit
ad gloriam. Deinde ait dñs.

Beati mites. quō ipsi heredita-
te possidebunt terram.

Mitibus atq; mansuētis. humili-
bus. ac modestis. & ad omnium
iniuriarum tolerantiam prae-
paratis. possidenda terra pro-
mittitur. Nec parua aesti-
manda est haec. aut uilis here-
ditas. tamquam a caelesti ha-
bitatione discreta sit. cum reg-
num caelorum non alii intelle-
gantur intrare. Terra ergo
promissa mitibus & in possessio-
nem danda mansuētis. caro
scōrum est quae ob humilitatis
meritum. felici resurrectione
mutabitur. & immortalitatis
gloria uestietur. in nullo iam
spūi futura contraria. & cum
uoluntate animi. perfecte uni-
tatis habitura consensus.

Tunc enim exterior homo. inte-
rioris hominis erit quiescens &
intemerata possessio. Tunc
mens uiuendo dō intenta. nul-
lus corporeae infirmitatis impe-
diatur obstaculis. Nec iam

dici necesse erit. corpus quod
corrumpitur ad grauat animam.
& terrena inhabitatio depri-
mit sensum multa cogitante.
quō habitatoris suo non reluc-
tabitur terra. nec in moderatum
aliquid contra imperium sui
reitoris audebit. Possidebunt
enim illam mites pace perpe-
tua. & nihil unquam decorum
iure minuetur. cum corrupti-
bile hoc induerit immortalita-
tem. ut periculum uestatur in
premium. & quod fuit oneri sit
honor. Post haec dñs addidit
& dicit. Beati quiescunt
& iustitiam. quō ipsi sa-
turabuntur. Nihil haec esu-
ritio corporeum. nihil expecte-
rit ista terrenum. sed iustitiae
bono desiderat saturari. & in
omnium occultorum intro duc-
ta secretum. ipso dño optat im-
pleri. Felix mens quae hunc
concupiscit cibum. & ad talem
aest uat potum. quem utiq;
non expectet. si nihil de eius
suauitate gustasset. Audi-
endo autem dicentem sibi pro-
pheticum spm. Gustate & ui-
dete quam suauis est dñs. acce-
pit quandam supernae dulcedinis
positionem. & in amorem castissi-
mę uoluntatis exarsit. ut spreto

omnibus temporalibus. ad eden-
dam bibendamque iustitiam. toto
accenderetur affectu. & illius
primi mandati adpraehende-
re & ueritatem dicentis.

Dilige dñm dñm tuum ex toto cor-
de tuo. & ex tota mente tua.
& ex tota uirtute tua.

Quo nihil est aliud diligere dñm.
quam amare iustitiam.

Denique sicut illic dilectioni di-
proximi cura subiungitur. ita
& hic desiderio iustitiae. uir-
tus misericordiae copulatur.
& dicitur. Beati misericor-
des. quo ipsorum miserebitur
dñs. Agnosce dignitatem xpi
anae sapientiae. & qualium
disciplinarum astibus. adque
praemia uoceris intellege.

Misericordemte. misericordia
iustum uult esse iustitia. ut
in creatura sua creator appa-
reat. & in speculo cordis hu-
mani. per lineas imitationis
& pressa di imago resplendeat.

Secura esto operantium fides.
aderunt tibi desideria tua.
& his quae amas sine fine poti-
eris. Et quo tibi per ele-
sinam omnia munda sunt. ad
eam quoque beatitudinem quae
consequenter est promissa per-
uenies. dicente dño.

Beati mundo corde. quo ipsi
dñm uidebunt. Magna feli-
citas dilectissimi. cui tantum
praemium praeparatur.

Quid ergo est habere cor mundum.
nisi eis quae supra dicta sunt
studere iustitibus. Videre
autem dñm quanta est beatitu-
dinis. quae mentis concipere.
quae lingua ualeat explicare.

Et tamen hoc consequetur. cum
transformabitur humana na-
tura. ut non iam per speculum
neque in enigmate. sed facie ad
faciem ipsam quam nullus ho-
minum uidere potuit sicut est.
uideat ditatem. Et quod ocu-
lus non uidit. nec auris audiuit.
nec in cor hominis ascendit. per
ineffabile gaudium aeternae
contemplationis obtineat.

Merito haec beatitudo. cordis
promittitur puritati. splen-
dorem enim luminis ueri. sor-
dens acies uidere non poterit.
& quod erit iocunditas mentibus
nitidis. hoc erit poena maculo-
sis. Oedinentur ergo terre-
narum caligines uanitatum.
& ab omni squalore iniquitatis
interiores oculi tergeantur.
ut serenus intuitus tanta diui-
sione pascatur. hoc enim
promerendum. illud intellegimus

pestinere quod sequitur.

Beati pacifici. quō filii dī uocantur. Beatitude ista dilectissimi. non cuiuslibet consensus. nec qualicumque concordiae est. sed illius de qua apostolus dicit. Pacem habete ad dñm. & de qua dicit propheta dauid. Pax multa diligentibus nomen tuum. & non est in illis scandalum.

Hanc pacem etiam artificissima amicitiarum uincula. & indirecte similitudines animorum. non ueraciter sibi uindicant. si non cum dī uoluntate concordant. Extra dignitatem pacis sunt. improbarum paritates cupiditatum. foedera scelerum. & pacta uitiorum.

Amor mundi cum dī amore non congruit. nec ad societatem filiorum dī peruenit. qui se a carnali generatione non diuidit. Qui autem semper mente cum dō sunt. solliciti seruare unitatem sp̄s in uinculo pacis. numquam ab aeterna lege dissentiunt. fidei oratione dicentes.

Fiat uoluntas tua sicut in caelo & in terra. Hi sunt pacifici. habent unum animum. sc̄aeque concorditer uocandi aeterno no-

mine filii dī. coheredes xp̄i.

Quia hoc merebitur dilectio dī & dilectio proximi. ut nullam iam aduersitatem sentiat. nulla scandala pestimescat. sed finito omnium temptationum aestamine. in tranquillissima dī pace requiescat.

Per dñm nr̄m ih̄m xp̄m. qui cum patre & sp̄u sc̄o uiuit. & regnat in saecula saeculorum. Am̄.

**ITEM IN FESTIUITATE
MARTYRUM.**

SERMO BEATI IOHANNIS EPI.

VISCORUM

merita religiosa
caritate miratur.
qui quae iustorum
glorias frequenter
laude con
loquitur.

eorum mores
iustitiam imitatur. Quo
quem delectat sc̄i alicuius me
ritum. delectari debet. par
circa cultum dī obsequium.

Quare aut imitari debet si lau
dat. aut laudare non debet
si imitari detractat. Ut qui
alium laudat. se laudabilem
reddat. & qui sc̄orum merita
admiratur. mirabilis ipse. uitae
sc̄itate reddatur. Nam si

